

AVUI

DIJOUS, 5 DE MAIG DEL 2005

Fonts de dolor

SÍLVIA MUÑOZ D'IMBERT

GALERIES

Enrique Marty, *Lebensborn*.
GALERIA LLUCIÀ HOMS.
Consell de Cent, 315.
Barcelona.
Fins al 14 de maig.

LA VIOLÈNCIA ÉS UN DELS TEMES DE 'LEBENSBOHN'

*Marty enfoca
amb cruessa
aquelles parts
de l'ésser
humà que no
desitgem veure*

Enrique Marty (Salamanca, 1969) presenta el seu projecte *Lebensborn*, títol que significa "font de vida" en alemany i que prové de les llars instal·lades per les SS de Himmler per diverses zones d'Europa, en les quals creixien els fills de mares solteres i oficials i soldats nazis, a la recerca malaltissa de la raça superior. Un cop acabada la Segona Guerra Mundial, al fet de ser fills sense pares s'hi afegia l'odi de la població contra els que eren considerats "descendants dels nazis". En d'altres països en què es van fer experiments, com a Noruega, amb mares nadiues i soldats alemanys, els fills van ser anomenats porcs nazis i les mares considerades deficientes mentals per haver pogut mantenir relacions sexuals amb els enemics.

Davant de tant dolor i de records tan repulsius viscuts

no fa tants anys en la nostra civilitzada i vella Europa, Enrique Marty es planteja una obra sense concessions, en què no s'estalvia detalls escabrosos,

ni molestos, interessat a provocar la reacció de l'espectador. Artista fascinat pel món del teatre i del cinema, reconverteix l'espai de la galeria i deixa que es vegi tota l'escenografia, tot allò que s'amaga al darrere. Atret també pel cinema de terror i per la visceralitat del gore, restes de sang altra sèrie. L'Intrús, més recorren els espais i esquitxen les parets.

Dividit l'espai de la galeria en tres àmbits, la primera estança esdevé un portal inspirat en un de real situat al carrer Espejo de Madrid, carrer en què casualment havia viscut el

més gran creador de monstres humans, Francisco de Goya. Unes bústies, una porta per a l'habitació de la caldera i, a terra, una figura, una escultura d'un ésser mig humà, mig animal ensangonat. Si seguim el rastre de sang entrem a la segona estança, on ens trobem a l'habitació d'un psiquiàtric i topem amb la figura de *La boja*, una escultura d'una nena asseguda, absent, completament perduda en els seus malsònies. A la claustrofòbia de l'habitació i de la figura s'hi suma la projecció d'un vídeo en què, a través d'una imatge distorsionada, Marty intenta mostrar-nos el subconscient de la nena: infància, desprotecció, màscares, sordidesa, crits, violència. La tercera estança ens presenta la sèrie de pintures *Joc de nen*, en què l'artista esborra del tot la imatge de la bondat i la innocència infantil a través de jocs sàdics i perversos velats per somriures burletes. Una altra sèrie, *L'Intrús*, més contundent si es pot, és una mostra més, com tota l'exposició, de la creença en l'absència, en la inexistència de la bondat. Marty enfoca amb tota la cruessa aquelles parts de l'ésser humà que molts cops no desitgem veure.